

Sygn. akt I ACz 1010/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Tomasz Żelazowski

Sędziowie: SA Małgorzata Gawinek

SA Krzysztof Górski

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. T., K. K. (1), M. T., K. K. (2)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z dnia 16 sierpnia 2016 roku w przedmiocie zwrotu pozwu

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA M. Gawinek SSA T. Żelazowski SSA K. Górski

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko K. T., K. K. (1), M. T., K. K. (2), w którym domagał się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani mają solidarnie zapłacić na rzecz powoda kwotę 1 331 919,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty naliczonymi od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu. W przypadku stwierdzenia przez Sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym powód wniósł o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym na podstawie przepisu art. 498 § 1 k.p.c. w zw. z art. 201 § 1 zd. 2 k.p.c. i wydanie nakazu zapłaty. Zaś w przypadku wniesienia przez pozwanych zarzutów lub sprzeciwu albo przekazania sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym powód wniósł o rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym na podstawie przepisu art. 486 § 1 k.p.c. i orzeczenie wyrokiem.

Zarządzeniem z 16 sierpnia 2016 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Szczecinie zwrócił pozew.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, że zarządzeniem z dnia 6 lipca 2016 r. przewodniczący wezwał pełnomocnika powoda do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych pozwu poprzez złożenie w oryginale dowodów doręczenia pozwany wezwań do zapłaty oraz złożenie w czterech egzemplarzach wypowiedzeń adresowanych do każdego z pozwanych, pod rygorem zwrotu pozwu. W wykonaniu zobowiązania powód złożył jedynie brakujące egzemplarze wypowiedzeń umowy, wnosząc jednocześnie o przedłużenie terminu o dalsze 30 dni na złożenie oryginałów dowodów doręczenia, z uwagi na złożoną przez siebie reklamację do Urzędu Pocztowego w sprawie doręczenia pozwany wezwań do zapłaty.

Sąd Okręgowy wskazał, że niedołączenie oryginałów dowodów doręczenia wezwań do zapłaty, o których mowa w art. 485 § 3 k.p.c., stanowi brak formalny pozwu w postępowaniu nakazowym o wydanie nakazu zapłaty na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych, wobec czego zwrócił pozew na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 486 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji jego niezastosowanie w przedmiotowej sprawie, poprzez nieuwzględnienie wniosku powoda i nieprzekazanie sprawy do postępowania upominawczego, na posiedzenie niejawne bądź poprzez wyznaczenie rozprawy pomimo zaistnienia przesłanek w powołanym przepisie. Skarżący wskazał także na naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji jego zastosowanie w przedmiotowej sprawie, poprzez błędne uznanie, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu z dnia 13.07.2016 r. zostało nieuzupełnione w terminie. Nadto powód zarzucił nieuwzględnienie wniosku w kwestii ustanowienia kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych.

Mając to na uwadze skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że w wykonania zobowiązania Sądu do uzupełnienia braków formalnych pozwu wskazał, iż nie dysponuje zwrotnymi potwierdzeniami odbioru wezwań do zapłaty. Na potwierdzenie wysłania przedsądowych wezwań do zapłaty przedłożył potwierdzenie odbioru w postaci wydruków ze strony poczty polskiej z numerami przesyłek. W celu wykazania, kto dokładnie odebrał przesyłki pełnomocnik powoda złożył reklamację w placówce Poczty Polskiej, a z uwagi na termin jej rozpoznawania wniósł o przedłużenie terminu do przedłożenia dokumentów o 30 dni. Nadto pełnomocnik poinformował Sąd, że wszystkie załączone oświadczenia skierowane do wszystkich pozwanych stanowią załączniki do pozwu. Z ostrożności procesowej pełnomocnik powoda wskazał, iż jeżeli Sąd nie znajdzie podstaw do wydania nakazu w postępowaniu nakazowym, może przekazać sprawę do postępowania upominawczego. W przypadku zaś nieuwzględnienia sposobu doręczenia wezwania do zapłaty, na podstawie art. 486 § 1 k.p.c. powód wniósł o przekazanie sprawy na posiedzenie niejawne bądź wyznaczenie rozprawy. W przypadku nieuwzględnienia wyżej wymienionych okoliczności, powód wniósł o ustanowienie kuratora dla pozwanych, ale wniosek nie został rozpatrzony.

W ocenie skarżącego powyższe okoliczności świadczą o zasadności wniesionego zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Art. 130 § 2 k.p.c. stanowi, iż po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Jednocześnie termin określony w powyższym przepisie jest terminem ustawowym i nie podlega przedłużeniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w okolicznościach niniejszej sprawy powyższe regulacje zostały zastosowane w sposób prawidłowy. Analiza pozwu prowadzi do jednoznacznego wniosku, że powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Takie ukierunkowanie postępowania wiązało się z dodatkowymi wymogami formalnymi w zakresie pozwu. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 485 § 3 k.p.c., sąd może wydać nakaz zapłaty jeżeli bank dochodzi roszczenia na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisanego przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzonego pieczęcią banku oraz dowodu doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty. Jednocześnie § 4. tego artykułu stanowi, że jeżeli nie dołączono oryginału

weksła, czeku, warrantu lub rewersu albo dokumentów określonych w § 3, przewodniczący wzywa powoda do ich złożenia pod rygorem zwrotu pozwu na podstawie art. 130. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że skarżący nie wykonał zarządzenia z dnia 6 lipca 2016 r. w zakresie dołączenia do pozwu dowodów doręczenia wezwań do zapłaty wszystkim pozwanym. Wymóg ten nie został spełniony poprzez przedłożenie wydruków ze stron internetowych dotyczących śledzenia przesyłek. Należy przy tym zauważyć, że ustawodawca sformułował w tym zakresie wymóg dołączenia do pozwu oryginału dowodu doręczenia wezwania do zapłaty. Powód winien w takiej sytuacji zadbać o uzyskanie stosownych dowodów stanowiących konieczny element pozwu na etapie poprzedzającym jego wniesienie, a nie dopiero w toku postępowania. Zresztą analiza zażalenia prowadzi do wniosku, że skarżący ograniczył się w nim wyłącznie do przedstawienia poszczególnych czynności dokonywanych w sprawie, składanych wniosków, czy też dokumentów bez przedstawienia jakiegokolwiek argumentacji odnoszącej się do wadliwości procedowania Sądu, a w szczególności co do wadliwej oceny uzupełnienia lub nie braków formalnych pozwu. Wniosek natomiast o przedłużenie terminu do wykonania powyższego zobowiązania nie mógł odnieść skutku, albowiem termin do usunięcia braków formalnych pozwu jest terminem ustawowym, który nie podlega ani skróceniu, ani wydłużeniu. Oceny w tym zakresie nie zmienia złożenie w piśmie z dnia 26 lipca 2016 r. zawierającym częściowe usunięcie braków formalnych, wniosków alternatywnych dotyczących skierowania sprawy do postępowania upominawczego, czy też wyznaczenia rozprawy. Po pierwsze bowiem nie został cofnięty wniosek o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, który zgodnie z tym co powiedziano wcześniej determinuje warunki formalne pozwu. Stąd też pomimo złożenia wspomnianych alternatywnych wniosków pozostał aktualny najdalej idący z nich. Po drugie nie można mylić kwestii ewentualnego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z wyżej wskazanymi kwestiami odnoszącymi się do wymogów formalnych pozwu. Te pierwsze są oceniane dopiero w dalszym etapie postępowania, a więc w sytuacji wniesienia pozwu nie obciążonego brakami formalnymi. Sam ustawodawca wprost natomiast nakazał w przypadku braku spełnienia wymogów, którym winien odpowiadać pozew wniesiony w postępowaniu nakazowym stosowania regulacji art. 130 k.p.c., a nie rozstrzygnięcia sprawy na płaszczyźnie zmiany trybu na postępowanie upominawcze.

Mając na uwadze powyższe okoliczności zażalenie jako bezzasadne należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA M. Gawinek SSA T. Żelazowski SSA K. Górski